

Scenariusz lekcji nr 8

ROZGRZEWKA

Rozpoczynamy lekcję odegraniem przez dzieci scenki z poprzedniej lekcji, której dzieci nauczyły się na pamięć w domu. Powtarzamy dialog taką ilość razy, żeby każde dziecko wcieliło się przynajmniej raz w jedną z postaci.

FILM

Następnie odsłuchujemy dialog z kolejnej lekcji, nie zaglądając do tłumaczenia. Prosimy dzieci, by opowiedziały, co zrozumiały ze scenki. Słuchamy dialogu po raz drugi, tym razem zaglądając do tłumaczenia, i po raz trzeci, robiąc przerwę po każdej wypowiedzi, tak aby dzieci mogły każde wyrażenie powtórzyć (najpierw grupowo, potem indywidualnie).

Następnie proponujemy przykłady sytuacji z codziennego życia dzieci, pytając, które z wyrażen użytych w dialogu można by użyć w konkretnym przypadku.

Jeżeli ktoś nagle zniknął Ci z oczu, możesz powiedzieć „**Mais où est donc**” (A gdzie jest ...) i dodać na końcu imię tej osoby lub inny rzeczownik, np. „**Mais où est donc papa/maman/Julie...?**” (A gdzie jest tata?mama?Julie?). Kiedy nie znasz odpowiedzi na zadane Ci pytanie, powiesz „**Ah, j’sais pas.**” („A, nie mam pojęcia.”). Jeśli chcesz na chwilę odejść od osób, z którymi przebywasz, i poprosić je, żeby nigdzie nie odchodziły do czasu Twojego powrotu, powiesz „**Bougez pas!**” („Nie ruszajcie się stąd!”). Tak samo powiesz, jeśli chcesz zrobić kolegom kawał, np. zachodząc ich od tyłu. To będzie wtedy znaczyło: Nie ruszać się! Jeżeli np. rozmawiasz z kolegą i ktoś Wam przeszkodzi, a po chwili chcesz do tej rozmowy powrócić, powiesz do swojego rozmówcy „**Bon, alors...**” („A więc...”). Kiedy chcesz okazać zdziwienie tym, co przed chwilą usłyszałeś, powiesz „**Ah bon ?**” (to oznacza „Tak?” albo „Naprawdę?”). Jeśli uważasz, że Twój młodszy kolega lub braciszek chce zrobić coś, czego nie powinien, bo jest za mały, możesz powiedzieć: „**Tu n’es pas assez grand.**” („Nie jesteś wystarczająco duży” albo inaczej: „Jesteś za mały”). Kiedy np. mama poprosi Cię, byś posprzątał(a) swój pokój a Ty chcesz być posłuszny(-a), możesz powiedzieć „**Bien, maman**” (Dobrze, mammo.). Kiedy coś Cię zadziwi, wykrzykniesz „**Ça alors !**” („A to ci dopiero !”, lub z angielska „Wow !”)

Prowadzący zajęcia powinien mieć przygotowanych kilka rozmaitych sytuacji, w których można wykorzystać wyrażenia z dialogu. Można posiłkować się wyżej podanymi przykładami lub wymyślić własne, a w razie wątpliwości zapraszamy do kontaktu z nami. Zachęćmy dzieci do wymyślenia innych sytuacji a grupa niech proponuje stosowne wyrażenia.

Prosimy dzieci, żeby na kolejne zajęcia nauczyły się dialogu na pamięć.

SŁÓWKA

Przechodzimy do zakładki „Słowniczek”. Dzieci oglądają obrazki, odsłuchują wymowę słów i głośno je powtarzają (grupowo i indywidualnie).

GRAMATYKA

Przechodzimy do zakładki „Gramatyka”. Po zapoznaniu się z materiałem gramatycznym możemy zaproponować dzieciom ćwiczenie ustne, polegające na tym, że uczniowie po kolei wypowiadają zdanie z przeczeniem według wzoru „**Je ne suis pas...**” (Nie jestem...), które kończą według własnego uznania, korzystając ze znanych słówek. Dziewczynki mogą np. mówić: Je ne suis pas un garçon - Je ne suis pas une Française. Chłopcy powiedzą: Je ne suis pas une fille – Je ne suis pas un Français – Je ne suis pas un danseur. Inne warianty dla obu płci: Je ne suis pas un professeur – Je ne suis pas un monstre – Je ne suis pas une brute – Je ne suis pas un clown – Je ne suis pas rouge. Można powtórzyć to samo ćwiczenie w drugiej osobie: „**Tu n’es pas ...**”. Ćwiczenia zawarte w zakładce pod tym samym tytułem dzieci wykonują po ustnym ćwiczeniu lub w domu.

WYMOWA

Przechodzimy do zakładki „Fonetyka”. Dzieci zapoznają się z materiałem fonetycznym, odsłuchują pliki dźwiękowe i powtarzają nagrane wyrazy. Informujemy, że chętne dzieci mogą poćwiczyć rozróżnianie „o otwartego” od dźwięku [œ] w domu, wykorzystując link do ćwiczeń wskazany na końcu.

KULTURA

Zapoznajemy się z treścią zakładki „Kultura”.

Tekst o Sophie Calle ma na celu przekazanie dzieciom 2 istotnych informacji:

- współczesna sztuka może mieć inną formę niż tradycyjny obraz czy rzeźba, może przybierać bardzo różne formy (np. konceptualizm);
Pytanie pomocnicze: Czym różni się twórczość Sophie Calle od twórczości innych artystów, którzy są znani dzieciom?
- aby zajmować się sztuką, nie trzeba koniecznie być uzdolnionym plastycznie. Nie jest konieczny talent do rysowania, malowania, czy nawet robienia „artystycznych” zdjęć. Liczy się pomysł, wrażliwość, umiejętność dziwienia się, zadawania pytań i szukania na nie odpowiedzi, dociekania, poprzez różne działania czy eksperymenty;
Pytanie pomocnicze: Co – zdaniem dzieci – łączy wszystkie twórcze artystycznie osoby, które są przecież tak różne? (wrażliwość, otwartość na świat i ludzi, umiejętność zadawania pytań i chęć poszukiwania na nie odpowiedzi, chęć wyrażania siebie).